

ROZPROSZCZON (1) *part praet pass pf*

N sg m (praed) rozproszcz(o)n.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozprostowany; przen:

W przeciwstawieniu: »nakrzywiony ... rozproszczon«: ábowiem káždy człek będąc [...] w pielgrzimstwie tego doczełnego zywoťa [!] nákrzywiony ma tego náłładować áby był rofprołłczon ku wełćiu do ftráconey oyczyny íwoiey. *RejPs* 181.

Cf **ROZPROŚCIĆ**

KW